

Serveis Socials, TANCAT PER PANDÈMIA

Ara fa un any ens vam haver de confinar per la pandèmia de la Covid. Aquell radical confinament ens va agafar a tots, ciutadania i institucions, per sorpresa. Era quelcom nou i desconegut que va obligar a refer hàbits personals i la forma d'atenció a la ciutadania per part l'administració. L'Ajuntament va haver de definir quins eren els serveis essencials a prestar a la població, quins haurien de continuar prestant-se presencialment i quins no.

En el cas de Serveis Socials, tot i considerar-se com a servei essencial, el govern municipal va confinar les seves treballadores (a diferència de la Policia Municipal que no va interrompre els seus serveis). I, d'un dia per altre, els equips d'atenció social dels barris o districtes van desaparèixer i la ciutadania es va quedar sense cap referència de les tècniques que l'atenien quotidianament.

Això que es podria entendre en un primer moment de reacció davant d'un nou fenomen com el confinament generalitzat, resulta que s'està allargant en el temps. A hores d'ara els Serveis Socials encara estan confinats tot i ser un servei essencial. Per què està passant això?

La pandèmia ha agafat el departament de Serveis Socials totalment desprevingut. I ara es plantegen una reorganització estructural d'abandonament de la ubicació física dels seus equips que fins ara estaven als CAP de Salut. La pèrdua dels llocs de referència habituals fa que la població no sàpiga on adreçar-se si necessita de l'atenció social.

En un moment com l'actual, de crisi econòmica, social i emocional derivada de la pandèmia és quan el suport, l'orientació i la gestió de recursos són més importants que mai, i ara resulta que Serveis Socials també està «tancat per pandèmia».

És del tot irresponsable que no hi hagi hagut una planificació del retorn de les treballadores al territori i que, a dia d'avui, aquest retorn encara no tingui una ubicació clara, estable i amb les eines necessàries.

El perquè de tot plegat respon a una total improvisació per part dels responsables polítics i tècnics d'Acció Social i el conjunt de treballadores han de fer mans i mànigues per respondre i atendre a la població enmig d'aquest desconcert.

Mentre preparam el butlletí arriba la sentència del Tribunal Suprem que confirma la pena de presó per a Manuel Bustos per la condemna per haver retirat multes a familiars seus. De la desena de peces del Mercuri en què l'excalcalde està directament implicat, potser aquesta és la que té un impacte menor si només valorem els imports defraudats. Una altra cosa és el cost social, l'impacte mediàtic i el fet en si, que és un element més del creixent desprestigi de la classe política.

Els llocs comuns de «tothom ho fa», «són molt pocs diners», «no passa res», queden desmentits automàticament per una sentència que posa en valor la necessitat que els representants polítics i els càrrecs públics exercixin els seus mandats amb absoluta rectitud i honestat. Exemplaritat. Els alcaldes, regidors, diputats, ministres... i l'elit dels càrrecs de confiança han de complir exactament les mateixes normes i lleis que la resta de la ciutadania i ho han de fer de la manera més estricta.

És una afirmació que xoca frontalment amb la realitat d'un país on prima el «tonto, l'últim» i hi ha un gruix de polítics que embruten el que hauria de ser una activitat al servei de la ciutadania i la converteixen en una xarxa incabable de favors i profit personal. Afortunadament algunes d'aquestes flagrants irregularitats i il·legalitats han aflorat i ha estat prou evident que es concentren en les maquinàries dels grans partits (en mida, no en valors) que desvirtuen la Política –amb majúscules– i contribueixen a la desafecció.

Alguns se'n salven, se'n lliuren perquè els delictes no es poden provar, perquè han prescrit, perquè algú altre els protegeix, però malgrat la ràbia que genera la seva impunitat, ens queda la satisfacció que potser algun dia realment es fa Justícia veient com Manuel Bustos i els altres acusats compleixen les penes imposades.

8 anys del

CAS MERCURI

27.11.2012. Concentració al conèixer el cas Mercuri.

14.02.2013. Bustos anuncia la dimissió com alcalde.

26.06.2018. Judici Peça 30 - Multes.

El passat 27 de novembre es van complir 8 anys des de l'esclat del cas Mercuri. Un dels casos de corrupció més importants descoberts a Catalunya, amb un total de 36 peces separades i més de 90 persones imputades, 14 de les quals vinculades al PSC, que van treure a la llum un repertori de delictes de suborns, malversació de cabals públics, tràfic d'influències, prevaricació, falsificació documental, contractació irregular, etc. comesos entre el 2010 i el 2012, quedant al marge de la investigació altres possibles delictes anteriors.

Quedà al descobert l'entramat delictiu organitzat a l'entorn del PSC i de Manuel Bustos, destinat a satisfer interessos partidistes i particulars en contra dels interessos públics, que comptava amb la implicació de familiars, càrrecs del PSC, empresaris, funcionaris municipals i càrrecs de confiança, amb unes conseqüències polítiques i ciutadanes molt greus per a la ciutat de Sabadell.

Al llarg d'aquests 8 anys s'ha avançat molt lentament per a poder conèixer els fets i depurar responsabilitats. L'extensió i complexitat del sumari, una Justícia mancada dels recursos necessaris per lluitar contra la corrupció, l'obstrucció de les defenses, canvis dels titulars judicials, etc. han determinat aquesta tardança. Una situació que aquest darrer any s'ha vist agreujada encara més pels efectes de la Covid.

Resum de l'estat actual del SUMARI

2 Judicis celebrats

- Peça 5** – **Montcada**. Condemna ferma de penes de presó per a Manuel Bustos, Paco Bustos i Daniel Fernández.
- Peça 25 bis** – **Malversació cabals públics als Consorcis Consell Comarcal**. Condemna de 3 anys de presó a Paco Fernández. Ingress a presó suspès pel TSJC i recorregut al Tribunal Suprem per SBDLC.
- Peça 30** – **Multes**. Condemna ferma ratificada pel Tribunal Suprem, de penes de 3 anys de presó i 16 anys d'inhabilitació per a Manuel Bustos i 15 mesos de presó i 11 anys d'inhabilitació per a Josep Miquel Duran.

6 Peces amb la instrucció acabada i pendent de la data de judici

- Peça 1** – **Suborns** per obtenir obra pública.
- Peça 6** – Can Xupa. **Abocaments il·legals** de terres.
- Peça 18** – Fernando Poo. **Obres il·legals**. Judici fixat pel 14 de març de 2022.
- Peça 21** – Sitjà Motors SL. **Falsificació documental** per rebaixar l'import de l'IAE.
- Peça 25** – FMC. **Malversació de cabals públics**.
- Peça 33** – Ajuntament Sabadell. **Contra l'administració pública**.

5 Peces actives en fase d'instrucció

- Peça 22** – Fundació Gremi Constructores. **Irregularitats subvencions públiques**.
- Peça 28** – SMATSA. **Irregularitats adjudicació contracte**.
- Peça 31** – Consorci Residus Vallès Occidental. **Contra l'administració pública**.
- Peça 35** – Concessionari Hyundai. **Falsedat documental**.
- Peça 36** – Can Xupa i Ca n'Alzina. **Falsificació documental**.

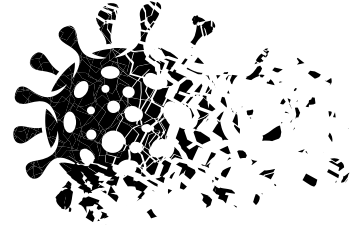
Cal reconèixer la constància de la Plataforma Sabadell Lliure de Corrupció que durant aquests vuit anys ha tingut un paper clau en el sumari, exercint l'acusació popular en defensa de l'interès públic i en la lluita contra la corrupció i, alhora, afavorint la transparència informant de l'evolució de les peces i les actuacions judicials.

Al sumari del Mercuri encara li queda un llarg trajecte fins a depurar totes les responsabilitats dels delictes comesos. L'Entesa per Sabadell continuarà treballant a la Plataforma SBDL, junt amb altres persones i organitzacions, fins el final per escombrar tot rastre de corrupció a les institucions i a la ciutat.

**SABADELL
LLIURE DE
CORRUPCIÓ**

 corrupciosabadell.weebly.com
 corrupciosbd@gmail.com
 @corrupcioSBD #corrupcióSBD
 /corrupcioSBD

Impacte COVID

Infància i adolescència: no s'estan garantint els seus drets

L'impacte de la situació creada per la Covid-19 en la infància i l'adolescència és important. I si parlem en concret dels menors en situació de vulnerabilitat, aleshores l'impacte és devastador. Ja abans de la pandèmia no s'estaven garantint els drets d'infants i adolescents. I la realitat social no ha fet més que empitjorar. La PINCAT (Plataforma d'Infància de Catalunya) ha assenyalat la bretxa digital i l'increment de la violència a la llar com a punts on està repercutint greument la crisi actual en infants i adolescents. Però és que, a més a més, a Catalunya, un de cada tres infants està en risc de pobresa i la tendència és ascendent. Entre un 30% i un 40% de les famílies ateses per les entitats socials no poden cobrir les necessitats econòmiques derivades de l'escolarització, de les activitats extraescolars i de lleure. Per un altre costat, els infants i joves migrants sols també veuen vulnerats els seus drets per la situació d'irregularitat i de desemparament a què se'ls sotmet.

Aquest quadre és completament absent en l'apartat d'Infància i Adolescència del Pla d'Actuació Municipal (PAM) 2021-2023. En canvi, es fa referència a la renovació del segell Ciu-

tat Amiga de la Infància (CAI) i de la documentació que caldrà elaborar. Un exemple clar de les prioritats del PSC al govern. En comptes de plantejar un salt en les polítiques en matèria d'infància i en suport de les famílies i avançar amb una proposta de renda garantida, l'única preocupació per part del govern municipal és obtenir una foto amable, un segell CAI per exhibir de cara a la galeria.

Als àmbits d'Educació, Serveis socials i Ocupació del PAM hi trobem diferents mesures: Suport econòmic a les entitats d'educació en el lleure per la participació d'infants vulnerables; Proposar una unitat de tràmit administratiu per acompanyar les persones en l'accés telemàtic als ajuts socials; Programes de Formació i Treball per a persones en atur de llarga durada... Però són actuacions continuistes i completament insuficients. Es troba a faltar en el pla propostes estratègiques que ajudin a capgirar la situació. Nous programes que obrin o reforcin línies d'actuació cabdals.

Dos punts en què concretarem el que acabem de dir. El primer, en l'àmbit social, el govern PSC planteja la unitat de tràmit administratiu (per a acompanyar en la sol·licitud de la Renda

Garantida de Ciutadania o de l'Ingrés Mínim Vital), però es podria avançar molt més en un programa de rendes de ciutadania, com ho posa de relleu la prova pilot duta a terme per l'Ajuntament de Barcelona per combatre la pobresa als barris de l'eix Besòs.

El segon, en l'àmbit d'Educació, s'esmenta el suport a les entitats de lleure, però també caldria anar molt més enllà. Per exemple, caldria desplegar el model de serveis d'intervenció socioeducativa a tota la ciutat; donar nou impuls a l'Aula d'Esplai del Vallès; comptar amb els centres de Formació Professional que imparteixen els estudis d'Activitats Físiques i Esportives i de Serveis Socioculturals i a la Comunitat per a ajudar en la creació de noves entitats de lleure, entre d'altres.

Fa un any, les entitats socials van fer un seguit de propostes en aquest àmbit de cara al pla de xoc per la Covid-19. Moltes anaven en una línia força coincident amb les descrites breument aquí. Pel que hem vist al PAM, el PSC no n'ha fet cas. A l'Entesa per Sabadell continuarem lluitant conjuntament amb les entitats de la ciutat per una agenda social més ambiciosa i transformadora.

No al feixisme a Sabadell

Darrerament hem vist com l'extrema dreta, el feixisme i el racisme tornaven a exhibir-se a Sabadell. A la primera dècada del 2000, vam aconseguir foragitar aquesta xacra dels nostres carrers i una nova generació de joves han pogut créixer sense haver de demanar perdó pel color de la pell, l'orientació sexual o la sensibilitat política.

L'ascens de VOX i de les extremes dretes europees han tornat a donar ales als feixistes i torna a ser habitual topat amb l'exhibició de simbologia neonazi i els discursos de l'odi.

La forma més eficaç de lluitar contra el feixisme i el racisme és un front ampli, on tothom hi càpiga, i amb un únic objectiu: erradicar la presència del feixisme i el racisme. Amb aquest objectiu s'està creant a la nostra ciutat la **Plataforma Antifeixista de Sabadell** de la que l'Entesa per Sabadell en forma part.

Memòria, Museus, Cultura... una situació que cal capgirar

Un dels grans reptes que Sabadell té com a ciutat és valorar i dignificar tot allò que afecta al seu passat i potenciar amb la màxima qualitat la memòria col·lectiva.

Actualment, aquesta memòria s'aplega principalment en els dos museus municipals. El Museu d'Història creat l'any 1931 a la casa Antoni Casanovas, i des de l'any 1970 té pràcticament el mateix espai i el mateix format expositiu. El Museu d'Art es va crear l'any 1980 a la Casa-fàbrica de Pere Turull i des de llavors no ha sofert cap renovació significativa. A banda tenim l'Institut català de Paleontologia Miquel Crusafont, que depèn del Patronat format per la Generalitat de Catalunya i la UAB.

Motius hi hauran per justificar l'escàs interès que des de fa molts anys la ciutat té pel seu patrimoni cultural. Però la realitat és que els dos museus municipals pateixen una greu obsolescència: manca d'espai per mostrar el valuós fons museístic que disposen; manca de condicions de conservació, de confort i de seguretat; una posada en escena museogràfica antiquada i al marge de les noves tecnologies, etc. Aquesta situació fa que siguin uns equipaments culturals poc atractius. En els darrers anys el MHS ha vist com davallaven els seus visitants fins a 21.000 l'any 2017, un 40% dels quals corresponen a visites escolars. I el Museu d'Art va tenir 23.000 visitants l'any 2017, un 13 % d'escolars.

Aquest poc interès és veu reflectit en els recursos que es destinen a Cultura i als museus, tal i com mostren els indicadors de la Taula* a partir dels pressupostos municipals del 2016. Les despeses destinades a Cultu-

Museu d'Art.

Museu d'Història.

ra s'han mantingut a nivells similars en les següents pressupostos municipals, fins el 2021 que han disminuït un 1,1%.

	Catalunya	Municipis de 100.000 a 500.00 h.	Sabadell
€ a Cultura / habitant	72,64 €	43,46 €	37,80 €
€ a Museus / habitant	11,02 €	5,53 €	3,39 €
€ a Museus / Cultura	15,20 €	12,70 €	9,00 €

* Dades del Departament de Cultura i de l'Ajuntament de Sabadell, publicades en el Pla de Museus de Sabadell 2020-2023

Cal una mirada global de tot el que forma part del patrimoni i de la memòria de la ciutat i definir una estratègia per capgirar l'actual situació i disposar d'uns museus i d'uns equipaments culturals atractius, a l'alçada dels temps i de les necessitats.

A favor del Museu Tèxtil i del Vapor Pissit

El Museu de la Indústria Tèxtil Llanera, MITL, és un equipament cultural reclamat des de fa molts anys, amb l'objectiu de preservar i donar a conèixer el valuós patrimoni històric, material i social relacionat amb la indústria tèxtil llanera. Una activitat que ha donat feina, coneixement i identitat a Sabadell i ha condicionat el creixement de la ciutat.

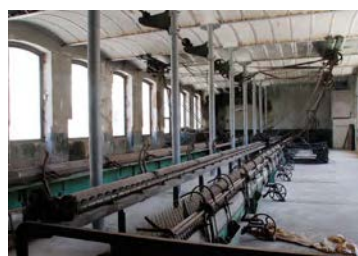
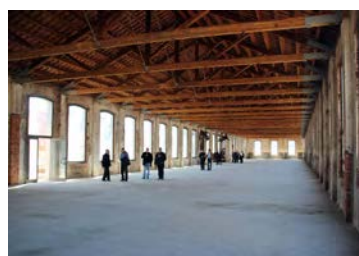
L'element més rellevant del projecte del Museu Tèxtil és el Vapor Pissit, per la significació de ser la primera gran fàbrica de Sabadell, per mantenir una tipologia arquitectònica característica i per acollir encara l'únic conjunt format per l'embarat i dues selfactines

que es conserva a Catalunya. Amb aquesta finalitat l'Ajuntament el va adquirir l'any 1987 i el Ple municipal de febrer de 1998 va aprovar per unanimitat la creació del MITL i el corresponent Projecte museològic que li havia de donar forma.

Quan el PSC va arribar al govern municipal l'any 1999 va arraconar el projecte del Museu Tèxtil i va menystenir tota la feina de persones i entitats que havien treballat durant molts anys per fer-lo realitat, fins el punt d'intentar enderrocar una part del Vapor Pissit per construir-hi un teatre. Un intent aturat gràcies a la pressió ciutadana.

En el mandat passat es van preservar les naus del Vapor Pissit que no estaven protegides, es va encarregar el projecte per a la seva rehabilitació i es va treballar per obtenir finançament extern pel MITL. Finalment, es va elaborar el Pla de Museus 2020-2030 que ha de definir el Projecte museològic. Ara però, el PSC torna a actuar contra el projecte del Museu Tèxtil intentant convertir el Vapor Pissit en oficines municipals.

L'Entesa per Sabadell sempre ha defensat el MITL com un important equipament cultural i el Vapor Pissit com el seu espai més distintiu, junt amb la importància de preservar la valuosa maquinària que acull.

Les Coves, part de la nostra memòria

A les dècades de 1940 i 1950 les coves situades als talussos del riu Ripoll van esdevenir la llar de moltes famílies. L'any 1946 hi havia 114 coves habitades als marges del Ripoll i el 1955 en consten 169, amb una mitja de 4,5 persones per cova, és a dir, aproximadament 760 persones. Les coves estaven situades al marge dret del Ripoll a les zones de Can Quadres i Sant Oleguer, Cobertera i Metge Mir, Taulí i Can Puiggener, i la Llanera.

Generalment estaven habitades per part de famílies immigrants amb pocs recursos econòmics que, en un context de manca d'habitatge assequible, havien de recórrer a formes d'infrahabitatge, com ara estades, barraques o coves. Es tractava d'una situació temporal, de no més de 5 anys, mentre podien construir o llogar un habitatge millor.

Les coves que encara es conserven a la zona de Sant Oleguer tenen una superfície entre 6,25 m² i 15,48 m². Moltes tenien una única cambra. La zona destinada a dormitori era el fons de la cova, separada per una cortina, i la cuina estava a prop de l'entrada o en una petita barraca annexa. Les condicions d'habitabilitat eren mínimes: terra sense pavimentar, sostre baix i parets encalades. Per suposat no disposaven d'electricitat, gas ni aigua corrent i disposaven de pocs elements constructius i mobiliari.

Tanmateix, malgrat la duresa de les condicions de vida, es va generar una xarxa de cooperació entre les famílies, normalment joves, que aspiraven a millorar les seves condicions de vida. Són un element que forma part de la nostra memòria i que val la pena preservar perquè expliquen una experiència de vida d'un col·lectiu important de sabadellencs. Per aquest motiu, les coves de Sant Oleguer formen part de la Xarxa d'Espais de Memòria del Memorial Democràtic de la Generalitat de Catalunya. Tanmateix, es troben en un estat deplorable d'abandonament, sense que se'n faci cap acció de protecció ni neteja per part del govern municipal.

1950

2017

2021

Patrimoni: no vam fer prou

Vapor Turull

Masia de Can Llong

Molí d'en Torella

Haurem de sentir sovint, amb raó, que el govern de transformació no va fer prou respecte del patrimoni. Per una banda, va trobar un panorama terrible, en què calien unes inversions molt excepcionals per poder consolidar gran part del patrimoni que feia anys que estava en procés accelerat de degradació. Per l'altra, l'encàrrec d'un nou Pla de Protecció del Patrimoni es va endarrerir i el treball va veure la llum al final de mandat, sense temps ja per posar-lo en pràctica. A dia d'avui el govern PSC-Podemos encara no l'ha aprovat. Sí que es va obtenir via conveni urbanístic el Castell de Can Feu, es van comprar les antigues fàbriques Artèxtil i Sallarès Deu, i es va recuperar la propietat de Casa de la Maternitat.

En qualsevol cas, les mancances de l'anterior mandat no poden ser excusa per no abordar el tema amb profunditat. Hem de continuar reclamant una aposta econòmica constant i efectiva per invertir en el manteniment del patrimoni de la ciutat i, a més, planificar la rehabilitació ordenada dels espais que ho requereixen vinculant-la també a la possibilitat que tinguin un ús social, ja sigui amb activitats quotidianes (sales per fer activitats o exposicions, museus, casals d'entitats, seus d'associacions, dependències municipals, etc.) o com a punts visitables a la xarxa del Museu d'història de Sabadell.

Caserna de la Guàrdia Civil: una sentència ens dona la raó

Al desembre ens arribava una gran notícia: el Jutjat del Contenciós administratiu núm.16 de Barcelona havia dictat sentència sobre la Caserna de la Guàrdia Civil, reconeixent per fi la plena titularitat i possessió per part de l'Ajuntament de Sabadell.

Al llarg de 15 anys hem explicat moltes vegades que la Caserna sempre ha estat de la ciutat i hem denunciat reiteradament les maniobres del PSC per justificar el conveni surrealista que van signar l'any 2006 l'alcalde Manuel Bustos i el ministre Alfredo Pérez Rubalcaba. Recordem que implicava que l'Ajuntament havia de pagar 3 milions d'euros i cedir un solar de 5.000 m² a la Guàrdia Civil per recuperar la Caserna.

No van servir de res llavors ni els documents signats per l'alcalde Antoni Farrés ni la inscripció al registre de la propietat datada l'any 1998. El PSC insistia en què calia pagar per disposar del que era de la ciutat.

L'Entesa va interposar un contenciós, al que posteriorment es van sumar CiU i ICV-EUiA i això va generar una intensa campanya de pressions per part del govern del PSC, però també d'altres càrrecs polítics, organismes i entitats, per tal que ens féssim enrere. Que renunciéssim a defensar el patrimoni i

Roda de premsa del govern municipal per celebrar la sentència denegatòria del contenciós interposat per l'ES, CiU i ICV-EUiA, 4 de maig de 2010.

obviéssim un conveni clarament lesiu per la ciutat. L'any 2010 el contenciós va ser inadmissiu i el PSC va fer una roda de premsa per celebrar-ho. El món a l'inrevés!

El nou contenciós, que ha generat la sentència favorable a la ciutat, el va interposar el Ministeri de l'Interior contra un acord del ple municipal adoptat el 22 de febrer de 2018. Aquest acord, aprovat amb els vots favorables de la Crida per Sabadell, ERC, Unitat pel Canvi, Guanyem Sabadell i CiU; l'abstenció de Ciutadans, el PP i els regidors no adscrits; i el vot contrari del PSC, declarava la nul·litat de ple dret de les ac-

tuacions realitzades el 2006 en relació a la caserna. En aquest sentit, va ser clau el paper de la Crida per Sabadell que, des del govern municipal, va demanar el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat, que va emetre un informe on declarava nul el conveni i va permetre sotmetre la nul·litat al Ple.

Finalment una bona notícia, tot i que entelada pel fet que l'Estat ha interposat recurs contra la sentència, malgrat el ple municipal va acordar per unanimitat fer arribar una petició al Ministeri de l'Interior perquè no ho fessin, que sembla ser que han desatès.

Renda Bàsica, una opció transformadora

Però què és la Renda Bàsica Universal?

La proposta de Renda Bàsica Universal (RBU) surt arran de la crisi econòmica de 2007. Alguns dels autors que donen suport són; Rifkin, Van Parijs, Varufakis. I a Catalunya; Espinar, Raventós, Torrens i Arcarons.

Què és la RBU? A diferència d'altres prestacions públiques com la *Renda Garantida de Ciutadania* que atorga la Generalitat i l'*Ingrés Mínim Vital*, impulsat pel govern PSOE-UPodemos, la Renda Bàsica, es defineix com:

- *“un ingrés pagat per l'estat a cada membre de ple dret de la societat o resident, fins i tot si no vol treballar de manera remunerada, sense prendre en consideració si és ric o pobre, dit d'una altra manera, independentment de quines puguin ser les altres possibles fonts de renda, i sense importar amb qui convisqui”.*
- *“Les dues grans diferències de la RBU amb altres prestacions públiques són: la **incondicionalitat** (no es vincula a pobresa, discapacitat, atur) i la **universalitat** (no s'adscriu a un col·lectiu concret).*

És a dir, la RBU és un ingrés incondicional, il·limitat en el temps, independentment d'altres fonts de ren-

da i suficient per poder viure dignament. És un nou contracte social, un instrument útil per equilibrar les profundes desigualtats incrementades per la crisi socioeconòmica.

L'aplicació de la RBU faria que la gent deixés de treballar? Amb els experiments que s'han fet en àmbits econòmics i culturals molt diferents, no es pot afirmar de cap manera que la renda bàsica incentivi l'abandonament del mercat laboral, més aviat el contrari ja que permet escollir feines amb més llibertat.

Com es finança? Amb una redistribució de la renda favorable a la població amb menys recursos, fet que comporta un sistema fiscal progressiu en el que els més rics (que també reben la RBU) paguen molt més del que perceben.

Es tracta, doncs, d'una proposta transformadora que implica la racionalització de les assignacions públiques, lluita contra el frau fiscal i dona a tota la ciutadania la llibertat necessària per poder escollir i viure dignament. Una proposta que necessita de governs valents que la vulguin aplicar ja que *sense autonomia econòmica no hi ha llibertat!*

Comunitats energètiques

Canviar de model energètic no vol dir simplement deixar de consumir energia elèctrica d'origen fòssil i mineral per utilitzar energia de fonts renovables, comporta també un canvi en els sistemes actuals de producció, distribució i comercialització. Només pensant en termes de proximitat i d'apoderament energètic per part de la ciutadania hi ha possibilitat d'assolir la cobertura de les necessitats energètiques en els futurs anys.

L'avantatge és que la tecnologia avui disponible ho permet, el desavantatge és que les eines actuals (model de gestió i normativa estatal) han quedat obsoletes i cal fer-ne el canvi sense demora. Els canvis ja han començat, fa cinc anys no eren permeses instal·lacions fotovoltaïques en domicilis particulars, avui ja tenim centenars de llars que autoprodueixen una bona part de l'energia que necessiten.

Però cal anar més lluny, hi ha moltes llars, activitats comercials o petites indústries que no disposen de condicions físiques (sense espais, mal orientades, etc.) per autoproduir-se l'energia i alhora estan pròximes a edificis d'equipaments, institucionals, industrials, etc. amb espaioses teulades que possibiliten instal·lacions fotovoltaïques de volum. Faltava però una eina, una normativa que fes possible vincular aquesta oferta i demanda.

L'any 2018 la Unió Europea va impulsar una directiva que obliga als estats membres a permetre la realització de diferents modalitats de Comunitats Energètiques, entre elles la denominada «Comunitat d'energies renovables». L'any següent l'Estat espanyol va començar a transposar l'esmentada normativa i actualment, amb algunes limitacions, ja és possible posar en marxa comunitats energètiques d'energies renovables.

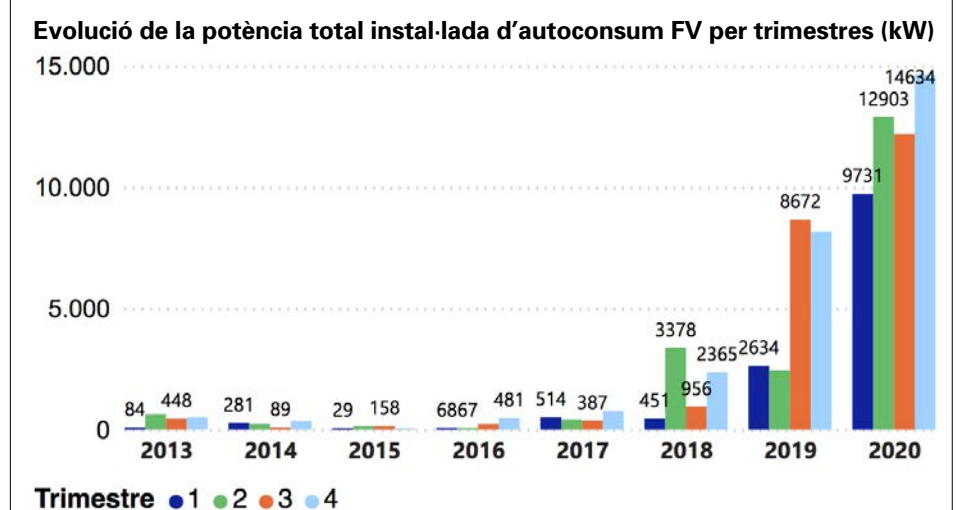
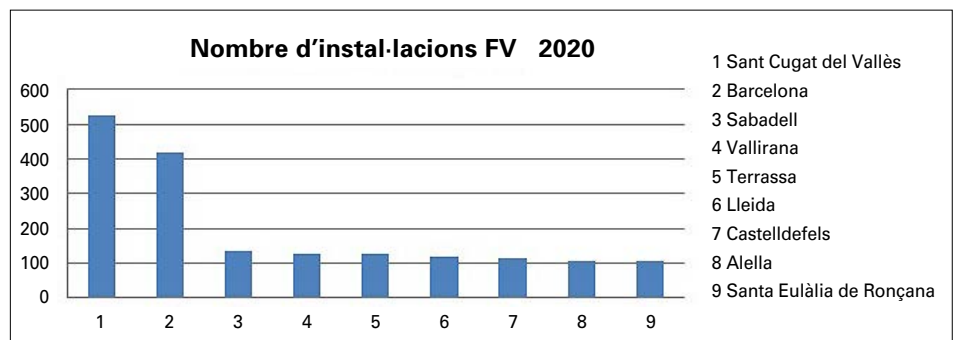
Així, avui, qualsevol col·lectiu amb entitat jurídica pot posar en marxa una instal·lació fotovoltaïca en una teulada i repartir-se la producció entre els seus

membres a condició que no estiguin més allunyats de 500 metres d'aquesta font d'energia. El repartiment no és a través de la connexió física i directa amb els panells fotovoltaïcs, sinó a través de compensar el percentatge de producció que li correspon a cada família participant a la pròpia factura del corrent elèctric. Compensació que la companyia distribuïdora està obligada a fer.

Dit d'una altra forma: si no puc disposar de plaques fotovoltaïques a casa, puc fer una aportació perquè es faci una instal·lació de proximitat i gaudir-ne de la seva producció en la proporció de la meua col·laboració. Exemple: el veïnatge del camp de futbol del Sabadell podria promoure i costejar la instal·lació fotovoltaïca a la teulada de la tribuna i repartir-se (compensar-se) entre tothom que hi participés l'energia produïda. Energia que per altra banda, pel tipus d'activitat, difícilment utilitzaria totalment el Centre d'Esports Sabadell.

És amb aquestes consideracions que en el Ple municipal de gener es va aprovar per unanimitat una moció presentada per Junts per Sabadell on entre altres coses es demanava: Identificar els edificis i espais de propietat municipals amb un sostre a l'entorn dels 500m² que permetin impulsar comunitats energètiques als barris de Sabadell.

Ara estem pendents d'aquesta llista i és de suposar que si l'Estat espanyol va ser capaç de fer el RD per aplicar la directiva europea en quatre mesos, el govern municipal no tardarà gaires més en fer pública una llista de teulades disponibles perquè puguem fer brollar comunitats energètiques a tots els barris de Sabadell.

La urbanització de l'Espai Soterrament FGC, en els llimbs!

Fa dos anys celebràvem que, després de molts anys de lluita i reivindicació, finalment s'havia aconseguit el soterrament dels FGC a Gràcia i Can Feu. Una gran millora pels barris i per la ciutat.

Tot just acabar l'obra es va fer el concurs per escollir el projecte per urbanitzar l'espai guanyat amb un gran

corredor verd amb zones d'estada, de jocs i de serveis des del futur Parc de Can Feu fins la Plaça Clavé, però que va quedar aturat per una demanda injustificada d'un equip d'arquitectes.

El desembre de 2019 el govern del PSC-Podemos ja podia convocar el nou concurs pel projecte d'urbanització. Però,

16 mesos després encara no ha mogut peça. Aquesta incomprensible inacció ha comportat que no es puguin destinar a l'obra l'**1,2 M€ dels Fons europeus** que l'anterior govern havia aconseguit.

El que havia de ser un important projecte per la ciutat, és ara un espai marginal i de brutícia amb un futur als llimbs pel desinterès del govern municipal.

I el nomenclàtor? Encallat!

Des de fa anys diverses entitats i organitzacions, entre elles l'Entesa per Sabadell, venim reclamant la revisió del nomenclàtor per treure de l'espai públic noms de personatges vinculats al règim franquista, als dictatorials i antidemocràtics,

genocides com Pizarro i Hernan Cortés, traficants d'esclaus com el Marquès de Comillas, etc. Tots ells incompatibles amb els valors d'una societat democràtica i alhora compenjar els desequilibris de gènere, de laïcitat i de referències culturals pròpies, prioritant els referents locals.

Durant el passat mandat es va avançar tímidament en aquest sentit i es va retirar el monument a Josep M. Marçet i es va substituir el nom de la plaça homònima pel de

les Dones del Tèxtil i la Plaça d'Antoni Llonch pel de Clara Campoamor.

A partir d'aquí res de res. Ni tan sols fer efectiu el canvi dels 12 noms que el Ple municipal de febrer de 2019 va aprovar per majoria a proposta de Sabadell per la República. Sembla ser que la responsable de la Memòria Història, Marta Morell de Podemos, ha decidit pel seu compte que el nomenclàtor no es toca.

Malgrat no poder celebrar com ens agradaria el Sant Jordi a causa de la pandèmia, no volem deixar d'oferir el ja tradicional Punt de Llibre de l'Entesa, que compta amb la col·laboració d'artistes locals. Enguany, hi col·labora l'artista sabadellenca Beni López Ruiz.

Punt de Llibre

